

[Kaj Andresen.]

blem, hvis de, der generhverver valgretten, også skal have mulighed for at anvende den.

Løvrigt skal jeg med disse bemærkninger tilsige mit partis tilslutning og anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse.

Sønderup: Under hensyn til den ret gennemgribende behandling, som den foregående ærede taler gav det lovforslag, vi beskæftiger os med, skal jeg ikke gå i enkeltheder. Jeg skal heller ikke indlade mig i nogen drøftelse om, hvorvidt de retsvirkninger, der i dag er knyttet til de forskellige hjælpeforanstaltninger, kan anses for mere eller mindre rimelige. Vi kan give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Det gælder jo for lovforslagets første afsnits vedkommende, at det fra a til z er samme fremgangsmåde, der er anvendt, som ved lovforslag, der i forbindelse med lignende begivenheder har været fremsat tidligere. Det, der i og for sig knytter sig større interesse til, er lovforslagets andet afsnit, det, som altså giver mulighed for, at personer, der ikke for øjeblikket har adgang til at få aldersrente, bliver sat i stand til at få den. Der bliver jo navnlig henvist til, at krigen har givet anledning til i stort omfang at forhindre nu hjemvendte statsborgere i at få adgang til aldersrente. Det er forsåvidt rigtigt, og det er også rigtigt, at man ved det her foreliggende lovforslag kan komme dem til hjælp, men vi må jo ikke overse, at efter den 5. juni 1949 vil der stadig foreligge det samme problem, og derfor er det jo et spørgsmål, om man ikke med henblik både på dette område, men også på en række øvrige adgangsrettigheder i forbindelse med vor sociallovgivning — jeg tænker ikke mindst på det, som har relation til adgangen til invaliderente — skal have spørgsmålet taget op til en nærmere drøftelse.

Med disse få bemærkninger kan jeg som sagt anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Hans Thyge Jacobsen: Den første del af det foreliggende lovforslag kan vi fra vor side uden videre tiltræde. I anledning af grundlovens 100 års jubilæum finder vi det betimeligt, at man følger den skik, som jo gennem lang tid har eksisteret her i landet, at man eftergiver fattighjælp, i vore dage

kommunehjælp. Man kunne måske sige, at anledningerne kommer tæt på hinanden efterhånden. Vi har haft det nu både i 1945, 1947 og 1949. Der var en provst på Fyn engang, der, efter at han havde fået 10 børn og så fik tvillinger, sagde: Herre, stands dine velsignelser. Måske kunne man altså sige, at anledningerne ligger tæt på hinanden efterhånden, men nuvel, når grundloven skal fejres ved et 100 års jubilæum, så synes vi også fra vor side, at man må følge den skik at eftergive kommunehjælp.

Med henblik på lovforslagets andet afsnit om, at der ved samme lejlighed skal gives adgang til at opnå aldersrente for personer, som ellers ikke har adgang dertil, har vi visse betænkeligheder. Ved dette forslag indføres der en helt ny måde at fejre historiske begivenheder på. Det er nu det ene, at det er noget helt nyt i anledning af historiske begivenheder at, om jeg så må sige, slå bunden ud af det system, som ved Steinckes socialreform blev oprettet. Men dernæst nærer vi overordentlig store principielle betænkeligheder i den anledning. Det er jo ikke, fordi der er særlig store økonomiske virkninger forbundet med dette. De pågældende, som ikke har adgang til at opnå aldersrente, får jo i stor udstrækning en kommunehjælp, som, så vidt jeg husker, kommer op på ca. 75 pct. af, hvad aldersrenten andrager. Der er altså ikke store økonomiske virkninger knyttet til at følge den højtærede socialministers forslag, men der er principielle betænkeligheder at gøre gældende her.

Vi har altså i vor lovgivning fra 1933, da socialreformen blev indført, den tilgrundliggende, den for det hele tilgrundliggende bestemmelse, at man for at kunne opnå aldersrente livet igennem skal have opfyldt sine forpligtelser overfor sygeforsikring og invalideforsikring, og det er ud fra dette grundlag, vi fra vor side gerne ville arbejde videre på at få en eller anden form for folkeforsikring indført i alderdomsforsørgelsen. I den kommission, som af den højtærede socialminister er nedsat for at behandle dette spørgsmål, vil vi bestræbe os for at gøre det synspunkt gældende, at vi må tage vort udgangspunkt i den allerede eksisterende tilstand, at man ikke uden videre har adgang til at opnå aldersrente, men at man livet igennem skal have op-